

**Стихотворения, приказки и
гатанки от Асен Разцветников,
от книгата „Чудесии,
дяволии, залесии“**

ВЪЛЧО И ЛИСАНА

- Мари, кумице Лисано,
де си ранила тъй рано?
- Ходихме, Вълчо, с децата
грозде да зобим в лозята.
- Мари, кумице Хитрано,
рухото ти е съдрано.
- Миткал си, Вълчо, в тъмите,
та ти не видят очите.
- Мари, Лисанке устата,
де ти останаха децата?

**– Пратих ги, Вълчо, с пъдаря
да поразгледат пазаря.**

**– Лисано, майка юнашка,
защо си днес без опашка?**

**– Скрих я зарана в долапа,
да я росата не цапа.**

ХРАБРАТА БАБА

**В СЕЛО СЛЕЗЛИ ДЕВЕТ МЕЧКИ
ДА СИ СБИРАТ СУХИ КЛЕЧКИ,
БУЕН ОГЪН ДА КЛАДАТ,
СТАРИ БАБИ ДА ЯДАТ.
ПОГНАЛА ГИ БАБА ЗЛА
СЪС **КОСТУРА** ВЪВ РЪКА,
ХУКНАЛИ МИ МЕЦАНИТЕ,
ВЪРНАЛИ СЕ В БАЛКАНИТЕ.**

Непознати думи: **КОСТУРА** – джобно ножче, ножка (източник: <http://rechnik.info>).

Лъвът и петленцето

Един стар лъв откраднал дълга връв, па препасал с нея един пищов и тръгнал на лов. Но не щеш ли, насреща му се задало едно петленце бяло.

– Петленце-момченце – рекъл лъвът, – не бягай от моя път! Ти додето кажеш „фър-фър“, аз ще кажа с пищова „гър-гър!“ и ти ще паднеш убито в зеленото жито. Затова ми ела самичко насам, та кротко да те изям!

– Ка-ак! – разлютило се петлето. – Какво ми говориш ти, животно проклето! Ами че ти знаеш ли кой съм аз и какъв е страшен моят глас? Та само като разтворя своята гага, и нощта пред мене бяга! А като кажа „клъв!“ поглъщам един лъв! И теб ще глътна ей сега като слива, за да разбереш, че със мене шега не бива!

– Олеле, моля ти се, юначе! – започнал лъвът да плаче. – Ето, падам тука на колене: остави ме да поживея до утре поне!

– Не, не, не! – отвърнало петлето, па пристъпило напето. – Ти си един лошав лъв и пиеш кръв!

И тъй като страшният лъв разтреперан стоял, то казал „клъв!“ и го глътнало цял. Не могло да нагълта само опашката му жълта, но това не било беда, защото то си я вчесало като брада, па тръгнало напето-напето и изчезнало далеко в полето!

Бяла, бяла лехица
с черна, черна пшеница,
жънеме я с очите,
мелиме я с главите
и с погача богата
храниме си душата.

Що е то?

(Книгата)

**РАСЪЛ ТОДОР ПРЕЗ ПОСТИ –
ТЪНЪК, ДЪЛЪГ, БЕЗ КОСТИ,
ВЪВ КЪЩИ МУ КРАКАТА,
ВЪВ НЕБЕТО – ГЛАВАТА;
ТИХ ВЕТРЕЦ ЛИ ПОВЕЕ,
БЕЗШУМНО ГО ЛЮЛЕЕ,
ОГЪВА МУ СНАГАТА,
РАЗВЯВА МУ КОСАТА;
ЛУД ЛИ ВИХЪР ЗАДУХА,
ОСКУБВА МУ КОЖУХА,
ОТВЯВА МУ ГЛАВАТА,
РАЗКЪСВА МУ МЕСАТА.**

Що е то?

(Димът)

**ГОЛО, ГОЛО ГОЛАЧЕ
НА СКУТ СЕДИ, ТА ПЛАЧЕ
КАТО КЛЕТО СИРАЧЕ.
ДОЧУХА ГО МОМИТЕ,
ЗАХВЪРЛИХА ИГЛИТЕ,
ИЗСКОЧИХА СРЕД СЕЛО
С ПЪСТРИ КИТКИ НА ЧЕЛО.**

Що е то?

(Гайдата)

Източник: <https://chitanka.info/book/4109-chudesii-djavolii-zalisii>

Материала подготви: Диляна Маринова, студент-практикант по проект "Студентски практики".
Провери: Диляна Гаджева (ментор по проекта)